

Lời Cầu Nguyện trong Hẻm Núi

Bài của Carsen K., 11 tuổi, Utah, Hoa Kỳ

Năm ngoái tôi đi bộ đường dài với cha và anh trai tôi. Chúng tôi đi sâu vào một hẻm núi. Chúng tôi nhanh chóng bắt đầu khám phá một con đường mòn bên sườn núi.

Chúng tôi tìm thấy những cái hang lớn và những điểm tuyệt vời để ngắm cảnh. Chúng tôi trèo cao thêm và thêm nữa qua những tảng đá rời và các ngọn đồi dốc.

Sau một lúc chúng tôi hoàn toàn bị lạc. Chúng tôi đã không biết phải đi đường nào để đến được chân hẻm núi. Chúng tôi bị kẹt trong bụi rậm, không thấy được cả phía trên lẫn phía dưới hẻm núi. Tôi bắt đầu cảm thấy nản chí. Tôi không biết phải đi đâu, và cha tôi cũng không!

Trời bắt đầu tối và lạnh, và chúng tôi thì còn lâu mới

ra khỏi hẻm núi được. Tôi biết rằng Cha Thiên Thượng biết con đường nào cần phải đi.

Tôi nói: “Nếu chúng ta muốn ra khỏi đây, thì chúng ta cần cầu nguyện!” Vì thế ba cha con chúng tôi quỳ xuống cầu nguyện, xin Cha Thiên Thượng dẫn chúng tôi ra khỏi hẻm núi.

Khi chúng tôi bắt đầu bước đi, một cảm nghĩ nói với tôi rằng khi tôi trông thấy một cái cây thẳng và cao thì tôi nên rẽ trái. Sau khi rẽ trái, tôi trông thấy chiếc xe của chúng tôi. Tôi biết rằng Cha Thiên Thượng đã giúp chúng tôi ra khỏi hẻm núi đó. Cha Thiên Thượng đã đáp ứng cho lời cầu nguyện của chúng tôi, và chúng tôi đã an toàn ra khỏi đó—vừa khi mặt trời lặn.

Tôi rất biết ơn về quyền năng của sự cầu nguyện và về đôi tai luôn lắng nghe của Cha Thiên Thượng. ■